

de enkelte amtskommuners planer, jfr. § 11, stk. 2.

Stk. 2. Den overordnede sygehusplan skal indeholde en analyse og vurdering af hele områdets behov for sygehusfunktion samt forslag til de mest hensigtsmæssige former for betjening dermed. Hovedstadsrådet tager i denne forbindelse hensyn til den kapacitet og de funktioner, som kan forventes stillet til rådighed på sygehuse, der drives af staten eller af private. På dette grundlag skal planen omfatte:

1) En plan for samarbejde og opgavefordeling mellem sygehuse og andre institutioner i hovedstadsområdet, sigtende til at opnå den bedst mulige udnyttelse af den nuværende og fremtidige kapacitet i hele området.

2) En plan for den geografiske placering i hovedstadsområdet af eventuelle nye sygehuse og andre institutioner inden for sygehusvæsenet samt for disses funktioner i områdets sygehusvæsen.

3) En tidsfølgeplan for de under 2) nævnte nyanlæg samt for ombygninger og moderniseringer af bestående bygninger.

Stk. 3. Planer om væsentlige ændringer af kapacitet og funktioner på statslige eller private sygehuse, der betjener hovedstadsområdet, skal af indenrigsministeren eller undervisningsministeren forelægges hovedstadsrådet til udtalelse, inden der træffes endelig beslutning om sådanne ændringer.

Stk. 4. Planer og revisioner af planer, der er udarbejdet af hovedstadsrådets amtskommuner efter § 11, stk. 2, fremsendes til hovedstadsrådet, der kan fastsætte frister herfor.

Stk. 5. På grundlag af den overordnede plan kan rådet pålægge de enkelte amtskommuner at ændre de af dem opstillede planer og revisioner af planer. De således reviderede planer fremsendes til indenrigsministeriets godkendelse sammen med den overordnede plan.

§ 13. Projekter vedrørende amtskommunalt og privat sygehusbyggeri, herunder udvidelser og væsentlige ombygninger, skal godkendes af indenrigsministeren.

§ 14. Ethvert privat sygehus skal have et takstregulativ.

§ 15. Det påhviler amtskommuner samt de private personer eller institutioner, der driver sygehuse, at afgive beretning vedrørende virksomheden efter nærmere af sundhedsstyrelsen fastsatte regler.

Kapitel IV.

Behandlingsinstitutioner for alkoholskadede.

§ 16. Amtskommunerne driver behandlingsinstitutioner for alkoholskadede i det omfang, behandlingen ikke finder sted på psykiatriske hospitaler eller afdelinger.

Stk. 2. Forvaltningen af opgaverne efter stk. 1 varetages uden for Københavns og Frederiksberg kommuner af det i § 2, stk. 1, nævnte udvalg.

Stk. 3. En amtskommune kan indgå aftale med en privat institution eller forening om driften af behandlingsinstitutioner for alkoholskadede.

Stk. 4. Behandling på institutioner for alkoholskadede er vederlagsfri, uanset hvor patienten bor. Ved indlæggelse på et behandlingshjem uden for den amtskommune, hvor patienten bor, kan bopælsamtstommunen afkræves de med behandlingen forbundne udgifter.

Stk. 5. Hver amtskommune udarbejder en plan for driften af behandlingsinstitutioner for alkoholskadede og reviderer planen i det omfang, udviklingen gør dette nødvendigt. I planen tages stilling til antallet af behandlingsinstitutioner og til samarbejdet mellem behandlingsinstitutionerne, det øvrige sygehusvæsen og sundheds- og socialvæsenet. Planen og revisioner af denne skal godkendes af indenrigsministeren. Planer fra amtskommuner i hovedstadsområdet skal forinden fremsendelsen til indenrigsministeriet forelægges hovedstadsrådet til udtalelse. Indenrigsministeren udfærdiger vejledende retningslinier for udarbejdelsen af planen.

Kapitel V.

Tilskudsbestemmelser.

§ 17. I særlige tilfælde kan der af statkassen ydes tilskud til hel eller delvis dækning af udgifterne ved løsningen af særlige opgaver inden for det amtskommunale sygehusvæsen. 1) I de tilfælde, hvor staten har

1) I kraft pr. 1. april 1975, jfr. lov nr. 295 af 26. juni 1975 om ændring af lov om sygehusvæsenet.